

Een oor voor klaagzang

Je luistert naar het Taize-lied Jesus Christ, Bread of Life, 'Zij die tot u komen zullen geen honger hebben. Jezus Christus, verrezen Heer, Zij die hun vertrouwen in u leggen, hebben geen dorst.'

De lezing is genomen uit het boek Exodus, hoofdstuk 16, vanaf vers 1.

Dat volk van God werd toentertijd, vóór de komst van Christus, voortdurend verrast door die God die hen had gekozen en hen zijn eigen volk noemde. Het weerhield hen niet te klagen, maar toch leek God hun klagen niet erg te vinden. Er waren zelfs momenten dat Hij erop reageerde. Hoe voel je je bij dit beeld van God?

Misschien heb je iets waar je over wil klagen bij de Heer. Geloof je dat God zal luisteren? Hoe denk je dat God zou kunnen reageren?

Misschien baart het je zorgen dat God je klagen niet zou willen horen ... Misschien ben je bang dat God misnoegd zou zijn ... Wanneer je nog eens naar de lezing luistert, merk dan op hoe God niet alleen de klachten van het volk hoort, maar er ook iets aan doet. Een plechtige goddelijke belofte wordt gedaan ... en vervuld ... zij zullen eten en brood in overvloed hebben...

Vraag jezelf af wanneer je verder in je gebedstijd vordert: zijn er domeinen in mijn leven waar ik een groter vertrouwen in de Heer moet ontwikkelen? Heb ik nog steeds het gevoel dat de Heer niet zal luisteren naar mijn klachten ... of erdoor zal worden ontstemd? Aanvaard ik dat de Heer wil luisteren...wil reageren ... ruimhartig wil reageren?